

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ערר 1815-23

לפני כבוד חברי הוועדה:
עדי ליאב, עו"ד - יו"ר
אריאל ז'יטניצקי, רו"ח ועו"ד - חבר

העוררת: **אס סי אס פתרונות בע"מ מס' 514749118**
ע"י ב"כ רו"ח שלומי בן

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

לפנינו ערר על החלטת המשיבה לדחות השגה שהגישה העוררת על הסף בשל איחור בהגשתה. לאחר שבחנו את כלל נסיבות העניין והראיות שצורפו הגענו לכלל מסקנה כי דין הערר **להידחות**, כמפורט להלן.

רקע עובדתי ודיוני

1. העוררת הגישה בקשה למענק סיוע בסך 313,861 ₪ עבור תקופת זכאות 5-6/2020 וזאת בהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), תש"ף-2020 (להלן- **הבקשה, החוק**). בגין בקשה זו ובהתאם להוראות החוק, קיבלה העוררת ביום 19.10.2020 מקדמה בסך 125,544.42 ₪ ו ביום 27.10.2020 מקדמה נוספת בסך 62,772.21 ₪ ובסך הכל מקדמות בסך 188,316.63 ₪.
2. ביום 4.1.2021 הודיעה לה המשיבה כי בקשתה התקבלה באופן חלקי בלבד, כך שאושר לה מענק בסך 21,970 ₪ (להלן- **ההחלטה בבקשה**). לאור האמור, נדרשה העוררת להשיב למשיבה את סכום המקדמות ששולם לה ביתר. משלא הושבו סכומי היתר ששולמו לה כאמור, שלחה המשיבה לעוררת שני מכתבי דרישה לעשות כן וזאת בימים 10.6.2021 ו- 23.8.2022.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

3. ביום 21.9.2023 הגישה העוררת השגה על החלטת המשיבה מיום 4.1.2021. את השיהוי הרב בהגשת השגתה הסבירה העוררת בכך שלא קיבלה את ההחלטה בבקשה אצלה או אצל בא כוחה, ותוך שהיא מציינת כי **כנראה** שההחלטה הגיעה אל תיבת דואר הזבל שלה. עוד ציינה העוררת כי רק כאשר התעדכן לעוררת חוב ברשות המסים פנתה אל המשיבה לברר אודותיו, אז גילתה על ההחלטה בבקשה.
4. ביום 8.11.2023 ולאור האיחור בהגשתה, דחתה המשיבה את השגתה של העוררת על הסף ומבלי שהיא דנה בטענות העוררת לגוף העניין.
5. על החלטת המשיבה בהשגה הגישה העוררת ערר, הוא הערר שלפנינו.

עיקר טענות הצדדים

6. כאמור, טוענת העוררת כי מעולם לא קיבלה את החלטת המשיבה בבקשה ומכאן ההצדקה למתן הארכה המבוקשת. לדבריה, ההסבר אליו הפנתה במסגרת ההשגה ולפיו הגיעה ההחלטה אל תיבת דואר הזבל שלה היה בגדר השערה בלבד, אך בפועל החלטה זאת מעולם לא התקבלה אצלה. העוררת מוסיפה ומציינת כי לא התקבלו מהמשיבה מכתבי התראה נוספים בעניין וכי המשיבה לא וידאה כי החלטתה אכן התקבלה אצל העוררת.
7. מן הצד השני, טוענת המשיבה כי יישום אמת המידה של טעמים מיוחדים בעניינה של העוררת מוביל למסקנה ולפיה נדחתה ההשגה על הסף כדין ואין מקום להאריך את המועד להגשת ההשגה. המשיבה מצביעה בעניין על השינוי שחל בהסבר העוררת לאיחור בשלב ההשגה אז ציינה כי יתכן שההחלטה הגיעה לתיבת דואר הזבל שלה, אל מול גרסתה במועד מאוחר יותר ובעקבות דרישת הוועדה לתמוך טענה זאת באסמכתאות, תוך שעמדתה היא שיש לדחות את הסבר זה של העוררת.

דיון והכרעה

8. בהתאם לסעיף 20 לחוק, השגה על החלטת המשיבה הדוחה בקשת מענק תוגש בתוך 45 ימים ממועד מסירתה למבקש. אף שאין בחוק הוראה המסדירה כיצד יש לנהוג במקרה בו הוגשה השגה באיחור, נקבע בפסיקה לא אחת כי למשיבה סמכות טבועה להאריך מועד זה במקרים חריגים ומטעמים מיוחדים שיירשמו, וזאת בהיקש מסמכות הוועדה דנן להאריך את המועד להגשת הערר (ערר 1613-22 א.ד.א 23 **שירותי שיווק בע"מ נ' רשות המסים** (ניתן ביום 2.8.2022), ערר 2870-22 א.ס **שחאדה לבניה בע"מ נ' רשות המסים** (ניתן ביום 18.4.2023)).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

9. המונח "טעמים מיוחדים" הוא כלל המהווה אמת מידה המאפשרת לאזן בין השיקולים והאינטרסים המתחרים העומדים בבסיסו. קביעת מועד תחום בזמן לפתיחתו של הליך נועדה לאזן בין זכות הגישה לערכאות לבין אינטרסים אחרים כגון סופיות הדיון ואינטרס הציבור בבירור מהיר ויעיל של ההליכים התלויים ועומדים בפני הערכאה הרלבנטית (ע"א 3857/96 שגיא נ' תעשיות רוגזין בע"מ (ניתן ביום 29.6.1998), בש"א 3780/98 רוזן ואח' נ' כפר הרי"ף כפר שיתופי להתיישבות חקלאית (ניתן ביום 9.8.1998)).
10. ככלל, בתי המשפט נוטים להיענות לבקשות ארכה כאשר הסיבות אשר הובילו לאיחור לא היו בשליטתו של המבקש. נקבע כי "טעמים מיוחדים" נועדו לסלול את דרכו של בעל דין ולפתוח בפניו את שערי בית המשפט מקום בו סוכלה כוונתו לפתוח בהליך, וזאת בשל אירועים מחוץ לשליטתו הרגילה או בשל תקלות שלא יכול היה להיערך אליהן מראש.
11. עם זאת, נקבע כי קיימות נסיבות חריגות בהן מוצדק לאפשר את הגשת ההליך באיחור, באופן המונע תוצאה שרירותית ונוקשות יתרה בהפעלתם של סדרי הדיון (בש"א 5636/06 נפתלי נשר נ' שלומי גפן (ניתן ביום 23.8.2006)). לפיכך, קבעה הפסיקה כי אין רשימה סגורה של נסיבות אשר יוכרו כטעמים מיוחדים וכל מקרה יבחן בהתאם לנסיבותיו (ע"א 6842/00 ידידיה נ' קסט (ניתן ביום 15.3.2001)).
12. לבסוף, נקבע בפסיקה כי בהליך ערעורי על הפעלת סמכותה של רשות מנהלית במסגרת חוק סוציאלי, יש ליתן משקל מופחת לאינטרס סופיות הדיון של הרשות המנהלית אל מול זכותו של הפרט למיצוי זכויותיו. חקיקה סוציאלית נועדה מלכתחילה להטיב עם קבוצה מסוימת המוגדרת בחוק ולפיכך קיים אינטרס ציבורי לאפשר לפרט הטוען לכך למצות את ההליכים השיפוטיים העומדים לרשותו, כאשר הסתמכותה של רשות מנהלית כצד שכנגד על סופיות הדיון איננה באותה העוצמה כמו בהליכים אזרחיים רגילים (בר"מ 6094/13 לאול מדהנה נ' המשרד לקליטת עליה, פס' 7-8 (ניתן ביום 10.12.2013)).
13. כאמור, המועד הרלבנטי לענייננו הוא המועד בו נמסרה החלטת המשיבה לעוררת אשר לאחריו החל מניין הימים להגשת השגה. סעיף 24 לחוק קובע כי על המצאת הודעות מטעם המשיבה יחולו הוראות סעיף 238 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן - הפקודה) אשר זו לשונה:

"(א) הודעה ניתנת להמציאה לאדם בין לידו ובין בדואר רשום לפי מען עסקו או מענו הפרטי כפי שהם ידועים לאחרונה; נשלחה בדואר רשום, יראוה כהודעה שהומצאה ביום הששי שלאחר יום המשלוח, או נשלחה לבני אדם בישראל, או למחרת היום שבו היתה ההודעה מגיעה על ידי הדואר בדרך הרגילה, אם נשלחה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

לבני-אדם שמחוץ לישראל, ולהוכחת המצאה בדרך זו דיה הוכחה שהמכתב המכיל את ההודעה נשלח כראוי ומוען כראוי.

(ב) הודעה שנשלחה כאמור בסעיף קטן (א) והנמען סירב לקבלה, יראוה כאילו הומצאה כדין."

14. בענייננו, אין מחלוקת כי ביום בו ניתנה החלטת המשיבה נשלח עותק ממנה אל המבקשת וזאת אל כתובת הדואר האלקטרוני שציינה העוררת בבקשתה. אף שהחלטת המשיבה נשלחה כאמור בדואר אלקטרוני, אמצעי שאינו מוזכר בסעיף 238 לפקודה, נקבע לא אחת כי סעיף זה אינו שולל את האפשרות לשלוח החלטות באופן זה, אך חזקות המסירה הקבועות בו לא יחולו במקרה זה (בש"א 13876/08 מרוז מנחם נ' פקיד שומה תל אביב 3 (ניתן ביום, 30.11.2008)).

15. כאמור, טענת העוררת היא כי החלטת המשיבה בבקשה מיום 4.1.2021 לא התקבלה אצלה או אצל בא כוחה, והיא גילתה עליה רק ביום 10.8.2023 עם קבלת הודעת החוב מהמשיבה. בעקבות כך פנתה אל המשיבה אשר הסבירה לה כי הליך הבקשה נסגר וככל שהיא מעוניינת לערער על החלטה זאת עליה להגיש השגה. במסגרת ההשגה שהגישה ונוכח האיחור שבהגשתה, ביקשה העוררת ארכה להגשתה אשר הוסברה בכך שלא קיבלה את החלטת המשיבה היות ו"המכתב שנשלח [צ"ל ההחלטה, הח"מ] כנראה הועבר לדואר זבל ולא התקבל". המשיבה לא קיבלה הסבר זה ועל כן דחתה את ההשגה על הסף מפאת האיחור בהגשתה.

16. במסגרת הערר דגן ונוכח הסבר העוררת בשלב ההשגה לעניין הגעת ההחלטה לתיבת דואר הזבל שלה, הורתה לה הוועדה לתמוך טענה זאת בתצהיר ואסמכתאות (ר' החלטת הוועדה מיום 22.11.2023). בתגובתה, ציינה העוררת כי באותה התכתבות צוין על ידה ש"יכול להיות שהגיע להודעות זבל" ותוך שהיא מציינת כי "ההחלטה מיום 4.1.2021 לא הגיעה אף לתיבת דואר הזבל של העוררת" ומבלי לפרט דבר מעבר לכך ומבלי לתמוך טענות אלו בתצהיר כפי שהתבקשה על ידי הוועדה.

17. כאשר התבקש נציג העוררת להבהיר טענה זאת במעמד הדיון, נמנע בתחילה מלהתייחס לכך במישרין, תוך שהוא מסביר בין היתר כי: "זו הייתה התכתבות במייל והייתה השערה שאולי עבר לדואר זבל. אנחנו מקבלים עשרות אם לא מאות מיילים, אפשר לפספס מייל. המייל ספציפית הזה לא נכנס ו/או לא התקבל". בהמשך הדיון ולאור חזרת הוועדה על שאלה זאת, הוסיף כי לאחר שהתבקשו אסמכתאות לכך מאת המשיבה, ערך בדיקה וגילה כי ההחלטה אינה מצויה באותה תיבת דואר אלקטרוני (עמ' 7 שורות 16 עד 19 לפרוטוקול).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

18. לטעמנו על אף התמונה העובדתית אותה מנסה העוררת להציג, האפשרות המסתברת יותר היא כי החלטת המשיבה התקבלה בתיבת דואר הזבל אצל העוררת אף שניכר כי העוררת אכן לא היתה מודעת אליה.

19. הדעת נותנת כי עורר המבקש הארכת מועד בהתבסס על הגעתה של החלטה לתיבת דואר הזבל יבדוק זאת ויצרף לכך אסמכתאות. בהינתן שהעוררת במקרה זה העלתה טענה זאת מבלי שהיא עורכת בדיקה מצידה באותו המועד, מעוררת כשלעצמה ספק אשר בהינתן הנסיבות שלפנינו נזקף לחובתה. דברים אלו נכונים במיוחד שעה שבמקרה דן הועלה נימוק זה ברמת סבירות גבוהה ("כנראה") ולא כהשערה בלבד כפי שניסתה העוררת להסביר בשלב מתקדם יותר בהליך.

20. בינינו לבין עצמנו, נציין כי ספק אם בדיקה שהיתה מבצעת העוררת באותו המועד היתה מסייעת בענייננו שעה שהעוררת משתמשת בתיבת הדואר מסוג "ג'ימיל" בה ככלל נמחקות הודעות המגיעות לתיבה זאת בחלוף 30 ימים. עם זאת התנהלותה של העוררת כמו גם ההתפתחות שחלה בגרסתה, הן אשר מטות את הכף במקרה שלפנינו.

21. עוד ניתן להפנות ללשון בה השתמשה העוררת במסגרת בקשת הארכה שהגישה למשיבה, ממנה עולה לכאורה שבמועד בו הוגשה השגתה למשיבה סברה העוררת כי במצב דברים בו מגיעה החלטה לתיבת דואר הזבל יש בכך כדי לקבוע כי ההחלטה לא התקבלה אצלה: **"המכתב שנשלח כנראה הועבר לדואר זבל ולא התקבל"** (ההדגשה אינה במקור, הח"מ). וכן לדבריו של נציג העוררת במהלך הדיון שם על אף שעמד על כך שההחלטה כלל לא התקבלה, ציין בה בעת כי **"אנחנו מקבלים עשרות אם לא מאות מיילים, אפשר לפספס מייל"** (ר' פס' 15 שלעיל).

22. משהגענו למסקנה כי אפילו אם לא ידעה על כך העוררת האפשרות המסתברת יותר היא כי החלטת המשיבה התקבלה בתיבת דואר הזבל שלה, נבקש להתייחס לנפקות אי-ידיעתה בפועל על ההחלטה בענייננו. ככלל, המועד הרלבנטי איננו המועד בו נודע לעוסק על החלטת המשיבה אלא המועד בו התקבלה החלטה זו (ר' ערר 1491-23 אליהו שמש עפר השפלה בע"מ נ' רשות המיסים (ניתן ביום 15.6.2023)). זהו המועד בו התקבלה ההחלטה בפועל אצל העורר ופרשנות אחרת עלולה לפתוח פתח לניצול לרעה על ידי מי שמבקש באופן זה להאריך את פרק הזמן להגשת השגה (ערר 1728-23 פיט מיינד (2009) בע"מ נ' רשות המיסים, פס' 21 (ניתן ביום 19.12.2023)). עם זאת, נקבע כי במקרה בו מתקבלת ההחלטה בתיבת דואר זבל יכול הדבר להוות שיקול רלבנטי לצורך הארכת המועד האחרון להגשת השגה (שם).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

23. במקרה דנן עומד איחור העוררת בהגשת השגתה על למעלה משנתיים וחצי. על אף הגישה הליברלית במתן אורכות והיותו של החוק שבענייננו חוק סוציאלי הבא להטיב עם עוסקים בתקופת משבר קשה, איננו סבורים שנסיבותיו של המקרה שלפנינו מצדיקות איחור כה רב ובייחוד שניכר כי גם בהתנהלותה הפרוצדורלית של העוררת נפלו פגמים כפי שנבהיר להלן.

24. סך המענק אותו ביקשה העוררת עמד על סך 313,861 ₪, אך התקבלו אצלה מקדמות בסך כ- 188,000 ₪ בלבד. אף שניסיון הוועדה מלמד כי עוסקים רבים לא היו בקיאים במנגנון תשלום מענקי הקורונה באותה העת, במקרה דנן יוצגה העוררת על ידי איש מקצוע אשר ידע לעמוד עברה על זכותה לקבלת מלוא המענק ביחס לתקופת זכאות נוספת אותה ביקשה וזאת על אף שהפער בין סך המקדמות ששולם לעוררת לבין סך המענק הנתבע בענייננו עומד על כ-150,000 ₪, ואילו הפער בין סכום המקדמות ששולמו לעוררת לבין מלוא המענק ביחס לתקופה הנוספת עמד על 33,000 ₪ בלבד. נציג העוררת התייחס לכך בדיון, תוך שהוא מסביר כי נוכח המגפה והקשיים שנלוו לה, התרחשה טעות במשרדו אשר בעקבותיה העוררת לא היתה ערה לכך שלא קיבלה את מלוא המענק שהתבקש.

25. עוד נפנה למכתבי פירוט התשלומים מיום 10.6.2021 ומיום 23.8.2022 אשר גם בהם אינדיקציה על כך שהתקבלה החלטה בעניינה של העוררת. בהעדר טענה כי גם מכתבים אלו לא התקבלו אצלה, ניתן להניח כי העוררת היתה ערה למכתבים אלו אך כפי שהסבירה בשל צוק העיתים לא נערכה במשרד מייצגה הבדיקה הנדרשת אשר היתה מגלה כי בקשתה אושרה אך באופן חלקי.

26. מהמפורט לעיל עולה אפוא כי העוררת איחרה בהגשת השגתה באופן משמעותי כך שהנטל המוטל עליה להראות טעמים מיוחדים המצדיקים את מתן הארכה גבוה יותר מלכתחילה. העוררת הציגה גרסה עובדתית משתנה העושה שימוש בהשערה לא מבוססת ומבלי שהיא תומכת טענותיה בתצהיר, באופן המקשה על קבלתה. לאור האיחור המשמעותי ובהתחשב בכך שהמשיבה עמדה בנטל הראשוני המוטל עליה להראות כי החלטתה אכן נשלחה אל העוררת, סבורה הוועדה כי העוררת לא עמדה בנטל המוטל עליה להראות כי במקרה זה מתקיימים טעמים מיוחדים למתן הארכה המבוקשת.

27. בשולי הדברים, תציין הוועדה כי הפסיקה עמדה על כך שלצד מבחן הטעמים המיוחדים יש לבחון גם את סיכויי הערר לגופו. בענייננו, לאור האיחור המשמעותי ומסקנתנו בדבר העדר טעמים מיוחדים, שאלה זאת משנית בלבד. עם זאת, יצוין כי המשיבה סברה בהחלטתה כי לעוררת ירידה טבעית בפעילות העסקית בתקופה שקדמה למגפה ולפיכך

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערכה עבודה חישוב חלופי של מחזור הבסיס. מבלי לקבוע מסמרות, נציין כי קיים קושי לקבל טענה ולפיה נפלה טעות מהותית ומובהקת בהחלטה זו שעה שמדוחות האסנה שהגישה העוררת לשנים 2019 ו-2020 ניכר כי אכן קיימת ירידה בהכנסותיה באותה העת. לפיכך, ואף שלא ניתן לשלול את סיכווי הערר בשלב זה, ודאי שלא ניתן לומר כי הם מצדיקים כשלעצמם את מתן הארכה.

סוף דבר

28. מכל הנימוקים שלעיל, נדחה הערר.

29. נוכח התוצאה אליה הגענו, תישא העוררת בהוצאות המשיבה בגין ניהול הליך זה בסך 2,000 ₪.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.
ניתנה היום, כ"א אלול תשפ"ד, 24/09/2024, בהעדר הצדדים.

1815-23

ארנאל ז'יטניצקי, רו"ח ועו"ד
חבר הוועדה

עדי ליאב, עו"ד
יו"ר הוועדה